

ούτε με βιτριόλι

ούτε με χειροβομβίδες

ούτε με σφαίρες

πίσω στο σπίτι μας;

Στις 24 Φλεβάρη και ενώ στο στέκι μεταναστών, στον πεζόδρομο της Τσαμαδού στα Εξάρχεια, διεξάγεται συζήτηση για τους στρατιωτικούς εξοπλισμούς, καλεσμένη από την οργάνωση Αντιρρησίες Συνείδησης, άγνωστοι προσπαθούν να ρίξουν χειροβομβίδα στο εσωτερικό του χώρου όπου εξελίσσεται η εκδήλωση. Η χειροβομβίδα δεν πέφτει στο εσωτερικό του στεκιού, μιας και δε σπάει το διπλό τζάμι του παραθύρου και εκρήγνυνται σε ένα παρτέρι στον πεζόδρομο της Τσαμαδού, το οποίο διαλύει. Απ' το ωστικό κύμα και τα θραύσματα σπάζονται αρκετές τζαμαρίες και γίνεται διάτρητη η πρόσοψη του απέναντι καφενείου. Αν η χειροβομβίδα έπεφτε στο εσωτερικό του στεκιού μεταναστών σήμερα θα μιλάγαμε για πολλούς νεκρούς και τραυματίες.

Τα σενάρια και οι υποθέσεις θα μπορούσαν να γεμίσουν χιλιάδες σελίδες. Θα μπορούσαν να είναι πράκτορες της ΕΥΠ μέχρι χρυσαυγίτες και από κάποιον πορωμένο εθνικόφρονα караβανά μέχρι μπάτσοι σε διατεταγμένη υπηρεσία ή από «δική τους πρωτοβουλία». Τα παραπάνω σενάρια έχουν το καθένα την δικιά του σημασία και ερμηνεία. Έτσι κι αλλιώς χτυπήματα σαν αυτό σπέρνουν την σύγχυση στην κοινωνία και ενδυναμώνουν το ιδεολόγημα της ασφάλειας μέσω των ΜΜΕ που, μιλώντας για μία ανεξέλεγκτη εμπόλεμη κατάσταση στο κέντρο της πόλης, σπέρνουν το φόβο και κραυγάζουν για ένταση του ελέγχου και της καταστολής στην περιοχή των Εξαρχείων και όχι μόνο. Όμως, όποιος και να πέταξε τη χειροβομβίδα, πέρα από το αυτονόητο, δηλαδή να σκοτώσει και να τρομοκρατήσει, με αυτήν την ενέργεια συνέβαλε στην αναβάθμιση του επιπέδου της έντασης και της βίας: Επιχειρείται έτσι να απογυμνωθεί η αντιπαράθεση με το κράτος και τα αφεντικά από τα κοινωνικά χαρακτηριστικά της και να μεταφερθεί από τους δρόμους, όπου διαχύθηκε η κοινωνική εξέγερση του Δεκέμβρη, σε ένα αποκλειστικά μιλιταριστικό επίπεδο. Ένα επίπεδο δηλαδή, όπου από τη μία η υλική υπεροχή του κράτους είναι δεδομένη, ενώ από την άλλη η υπεροπλία του αυτή, εύκολα μπορεί να χρησιμοποιηθεί, με την κάλυψη της ρητορικής της δημοκρατίας που επικαλείται τη διατήρηση της κοινωνικής ειρήνης που κινδυνεύει.

Με αυτό τον τρόπο ανοίγεται ένα πεδίο καταστολής –με κάθε μέσο– ενάντια σε όσους εξεγείρονται. Ενάντια σε αυτούς που βγήκανε στο δρόμο το Δεκέμβρη. Αυτούς που συχνάζουν σε μια από τις πιο πολιτικοποιημένες περιοχές της Αθήνας, τα Εξάρχεια (δεν είναι καθόλου τυχαίο το μέρος το οποίο επιλέγει για τη ρίψη της χειροβομβίδας), τα οποία αποτέλεσαν την καρδιά των εξεγερσιακών γεγονότων που ακολούθησαν την δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου. Αυτούς που ο καθένας με τον τρόπο του συμμετείχε στην εξέγερση. Αυτούς που στόχευσαν οι σφαίρες του κράτους και το βιτριόλι των αφεντικών. Όλους εμάς που αρνούμαστε να δεχτούμε την καταπίεση, την εκμετάλλευση και την τρομοκρατία σαν όρο ζωής.

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΜΟ

**ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΒΙΤΡΙΟΛΙ-ΣΦΑΙΡΕΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΒΟΜΒΙΔΕΣ ΣΤΟ ΨΑΧΝΟ,
ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΝ ΖΟΥΜΕ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΕΔΩ**

**Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ
ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ**

στέκι αντίπνοια

Αριστοβούλου και Πυλάδου, Κάτω Πετράλωνα
[κάθε Τετάρτη 7-9 και Σάββατο 6-9/st-antipnoia.blogspot.com]